

Pamiętka Nieśmiertelna

przy Pogrzebie

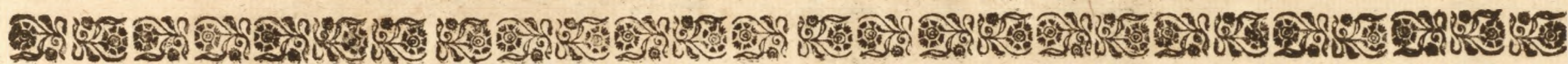
Wysoce nauczonego

IMCI PANA

M. MARCINA BERTLEFA.

Wielce zasłużonego Profesora przy Gymnesium Torunskim

Który d. 19. Ian. roku 1712. zbawiennie zaśnął, a nato d. 25. huius wkościele Matki Bożey przy wielkim
Comitacie jest pochowany. Wystawiona przez niezey pomienionego.

Nie każdy widzę doidzie wieku szędziwego
Według Prawa Moizesza Proroka wielkiego
Na kogo kiedy koley iść na on świat padnie
Chocnie starzec dla niego Recepty nie zgadnie

Nie urosło na postrach *Libitynie* ziele,
Ni w ogrodach ni w polu, chociażci go wiele:
Iuże się musi dusza wyprowadzić z ciała
Gdy zawołają; lubo krotko w nim mieszkała,
Przetoż dość długo żyje, kto tak swoje lata
Skończy lubo tez krotkie; ze HONOR u swiatā,
Poty w wielkiej Estimie y Cenie zostanie
Poki będzie oswiecać świat na Coelibanie
Słońce, Malz tę sławę *Professorze* prze zacny
Niegdyś mądry, dowcipny, y w pismicich swych z na-
czny,

Od swiata mądrego przeto zes nie żałował
Podiąc prac y fatig byleś inszych fundował
W naukach, w mądrosci. Dla tego bez wątpienia
Dostapiles po pracach wiecznego wytchnienia.

Tak wiele na pamiętkę swemu niegdys

Nauczy cielowi napisat

Adam Maciewski, Cant, Pol.

W Toruniu drukował Jan Nikolai roku 1712.

W Tężym czasie...

W Tężym czasie...

W Tężym czasie...

W Tężym czasie...

Dość jest to...
W tenże...
Bodzie bice...
Oq...
Czuj

Niegdys...
Stojce...
Poki...
Wody...
Skonca...
Czuj...
Czuj...